នៅក្នុងពិធីបុណ្យសពរបស់ព្រះនាងក្នុងក្រុងឡុង គឺមានចំនួនប្រជាជនដែលមានមើលច្រើនជាង ពេលណាទាំងអស់គឺមានចំនួន ២៥០០ លាននាក់ ឬក៏ស្មើរ ៤០%នៃអត្រានៃប្រជាជនក្នុងពិភព លោក។ កម្មវិធីបុណ្យព្រះសពនេះបានដាក់ចូលក្នុងសៀវភៅប្រវត្តិសាស្រ្តទី១នៃ "ពិធីបុណ្យសពជាសកល" (Global Funeral) ។

ប៉ុន្តែមិនមាន កាម៉េរាណាមួយដែលមានសារៈសំខាន់ចំពោះការយាងមកនៃព្រះយេស៊ូវនោះឡើយ។ គ្រប់មនុស្សជាតិទាំងអស់នឹងមានបទពិសោធន៍នៃ "ជីវិត" ដែលជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏អស្ចារ្យបំផុតក្នុង ប្រវត្តិសាស្រ្តនៃពិភពលោក។ មនុស្សទាំងឡាយនឹងមើលឃើញព្រះយេស៊ូវ ។ ហេតុការណ៍នេះវាមិន ត្រឹមតែជាការពិតសម្រាប់អត្រានៃពិភពលោកនៅពេលនោះទេ ប៉ុន្តែវាសម្រាប់មនុស្សជំនាន់មុន និង អ្នកដែលបានអាចអត្ថបទនេះផងដែរ។ បន្ទាប់មកគឺមានសំនួរតែមួយប៉ុណ្ណោះដើម្បីនឹងឆ្លើយ "តើអ្នក ខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងក្រុមមួយណាក្រុមដែលបានសង្រ្គោះ ឬក្រុមដែលនឹងបាត់បង់"?

ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកម្តងទៀតភ្លាមៗ។ *"ព្រោះដំណើរដែលកូនមនុស្សមកនោះនឹងបានដូចជា ផ្លេកបន្ទោរ ដែលភ្លឺផ្លេកៗ ពី ទិសកើតដល់ខាងលិចដែរ"* (ម៉ាថាយ ២៤៖២៧)។ នៅក្នុងរយៈពេលតែ មួយភ្លែត មនុស្សទាំងអស់អាចនឹងមើលឃើញទ្រង់ភ្លាមៗឆ្លងកាត់ផែនដីទាំងមូល។ តើនៅថ្ងៃណា ដែលហេតុការណ៍នេះនឹងកើតឡើង? ។ យើងអាចនឹងរកបានចម្លើយក្នុងបទគម្ពីរលូកា ១៧៖៣៤ *"...នៅយប់នោះ នឹងមានមនុស្សពីរនាក់ដេកនៅដំណេកជាមួយគ្នាម្នាក់នឹងបានយកទៅម្នាក់ត្រូវ ទុកនៅ"* ដូច្នេះនៅពេលយប់ បន្ទាប់មក! ប៉ុន្តែខគម្ពីរ២ដែលបានចែងមកថា៖ *"នឹងមានមនុស្ស២នាក់នៅចំការ (គឺមានន័យថាពេលថ្ងៃ) ម្នាក់នឹងបានយកទៅ ហើយម្នាក់ ត្រូវទុកនៅ"* ។ ខ្ញុំមិនបាន ដឹងថា កូឡំប៊ី ជាអ្នកដែលបានរកឃើញទ្វីបអាមេរិចបានស្គាល់ពីបទគម្ពីរនេះឬទេ ។ ប្រសិនបើគាត់ ស្គាល់ នោះគាត់នឹងអាចទាញនូវសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា៖ ប្រសិនបើការយាងមកលើកទី២នឹងកើតឡើង ក្នុងរយៈពេលមួយភ្លាមៗ ហើយនឹងព្រះគម្ពីរពិពណ៌នាអំពីស្ថានភាពនេះទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ នោះ ហេតុការណ៍នេះអាចកើតទៅបានគឺស្ថិតនៅលើរង្វង់។ ហេតុដូច្នេះខ្ញុំអាចបើកនាវាទៅភាគខាងលិច ហើយវានឹងទៅដល់ទិសខាងកើត ។ វាជាការដែលគួរតែកត់សំគាល់ថាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ លោក លូកាបានសរសេរពាក្យទាំងនេះ នៅពេលដែលមនុស្សជាច្រើនគ្មានគំនិតដែលគិតថាផែនដីនេះមាន រាងមូលឡើយ។

ខរគម្ពីរទាំងពីរនេះបានបង្ហាញនូវចំណុចសំខាន់ជាងនេះ។
នៅពេលនៃការយាងមកលើកទី២ គឺនឹង មានការញែកមនុស្សជាតិជាពីរក្រុមធំៗ៖ អស់អ្នកដែលបានសង្រ្គោះ និងអស់អ្នកដែលនឹងបាត់បង់។ នេះគឺជាបញ្ហាពិតរបស់មនុស្សជាតិដែលយើងត្រូវតែពិចារណា គឺមានតែសំនួរមួយប៉ុណ្ណោះដែល យើងត្រូវតែគិត៖ "តើខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងមនុស្សដែលបានសង្រ្គោះ ឬក្នុងក្រុមមនុស្សដែលបាត់បង់?"។

តើអ្នកបានសម្រេចចិត្តរួចឬហើយ ?

ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សទាំងអស់ ដែលមានអត្តចរិតដែលភ្ជាប់ជាមួយនឹងឆន្ទះសេរី។ តាម រយៈឆន្ទះសេរីនេះធ្វើឲ្យ យើងខុសប្លែកពីសត្វទាំងឡាយ។ ឆន្ទះសេរីនេះគឺអនុញ្ញាត្តិយើងអាចឃ្លាត ឆ្ងាយពីព្រះជាម្ចាស់ ឬក៏អាចចូលទៅជិតទ្រង់កាន់ការជិត។ ព្រះជាម្ចាស់បានបំពេញគ្រប់កិច្ចការទាំង អស់ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដើម្បីនាំយើងទៅស្ថានសួគ៌ ។ ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរបានបង្រៀនយើង ដោយការ ស្តីបន្ទោស និងដោយភាពច្បាស់លាស់ថាមិនមែនមនុស្សទាំងអស់ជ្រើសរើសយកផ្លូវនៃសេចក្តី សង្រ្គោះទាំងអស់នោះឡើយ ។ តើព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើអ្វី? តើទ្រង់នឹងដកយកឆន្ទះសេរីរបស់យើង នោះទ្រង់នឹងលួចយកនូវអត្តចរិតរបស់យើង? ប្រសិនបើដូច្នេះមែន នោះយើងគ្រាន់តែជាគ្រឿង ម៉ាស៊ីន ឬមនុស្សយន្តដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមកម្មវិធីដែលគេដាក់ឲ្យប៉ុណ្ណោះ។ ចិត្ត (will) គឺជាផ្នែកមួយនៃអត្តចរិតរបស់យើងក្នុងលោកីយនេះ និងបន្តទៀត ។ ហេតុដូច្នេះ ការជ្រើសរើសរបស់យើងគឺជាការកំណត់នៃគោលដៅអស់កល្បជានិច្ចរបស់យើង។

តើអ្នកបានរៀបចំសម្រាប់ការមកដល់ថ្ងៃនោះហើយឬនៅ?នៅក្នុងពាក្យប្រៀបធៀបនៃស្រ្តីព្រហ្មចារី ទាំង១០នាក់នៃព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវរបស់យើងបានជំរុញយើងឲ្យបានរៀបចុះរួចរាល់ចំពោះថ្ងៃ ដែលនឹងមកដល់។ ទ្រងបានឲ្យយើងពិចារណាទៅលើស្រ្តីទាំង១០នាក់គឺ (ស្មោះត្រង់ពិតប្រាកដ)។ ពួកគេទាំងអស់ជឿថា ការរៀបការនឹងកើតឡើងពិតប្រាកដ! ប៉ុន្តែយ៉ាងណាមិញ មនុស្សទាំងអស់មិន បានប្រព្រឹត្តតាមសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេនោះទេ! ហេតុនេះបានជាមានស្រ្តីតែ៥នាក់បានទៅដល់ គោលដៅរបស់ពួកគេ។ ចំពោះអ្នកដែលមិនបានរៀបចំខ្លួនរបស់ពួកគេទ្រង់មានបន្ទូលថា៖ *"អញមិន ស្គាល់ឯងទេ"* (ម៉ាថាយ ២៥៖១២) ។ តាមរយៈបន្ទូលនេះ ពួកគេបានបាត់បង់ភាពអស់កល្បជានិច្ច របស់ពួកគេ។ វាដូចជាពាក្យដែលលោក ហេនរិក ខែមនើ (Heinrich Kemner) និយាយថា៖ "អ្នកក៏ អាចដេកដោយខ្លួនរបស់អ្នកក្នុងស្ថាននរកដែរ!"។ "អ្នកមានជំនឿ" ដែលជឿទៅលើតែព្រឹត្តិការណ៍ ប៉ុន្តែមិនដែលអនុវត្តន៍សេចក្តីបង្រៀននេះចំពោះជីវិតរបស់ពួកគេ នោះកំពុងតែលេងសើចជាមួយនឹង ភាពអស់កល្បរបស់ពួកគេហើយ។

ទាំង៣ ឬ គ្មានអ្វីសោះ

ជារៀងរាល់ឆ្នាំ នៅថ្ងៃកំណើតព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ (Christmas) មានមនុស្សជាច្រើនដែលគាត់រីករាយ ជាមួយនឹងការប្រារព្ធកម្មវិធីដែលទារកយេស៊ូវដេកក្នុងស្នូកសត្វ។ ជារឿយៗ រឿងនោះត្រូវបានឈប់ ត្រឹមតែប៉ុណ្ណឹង។ ប៉ុន្តែព្រឹត្តិការណ៍ទាំង៣ (២ Cs) គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដែលផ្សេងៗពីគ្នា។ ទី១គឺស្នូកសត្វ (Crib) គឺជាផ្នែកមួយដែលព្រះយេស៊ូវបានក្លាយមកជាមនុស្ស ទី២ឈើឆ្កាង (Cross) ជាផ្នែកមួយ នៃការរង់ទុក្ខវេទនារបស់ទ្រង់ និងបន្ទាប់មកទៀតគឺជ័យជំនះនៃការយាងឡើងទៅស្ថានសួគ៌វិញ របស់ទ្រង់ និងទី៣គឺជាមកុដ (Crown) គឺជាផ្នែកនៃនគររបស់ទ្រង់ដែលនឹងត្រូវបើកសំដែងឡើងទាំង អស់នៅពេលនៃការយាងមកលើកទី២របស់ទ្រង់។ ចាប់តាំងពីពេលដំបូង នេះគឺជាផែនការនៃ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីសង្គ្រោះមនុស្សចេញពីពិភពលោកដែលពេញដោយ មហន្តរាយ។ សេចក្តីមហន្តរាយចុងក្រោយគេ ដែលអស់អ្នកដែលគ្មានព្រះយេស៊ូវនឹងទទួលបទពិសោធន៍គឺ ជាស្ថាននរក។ ការដែលអាក្រក់នោះគឺថា វានឹងបណ្តាលឲ្យមានការបាត់បង់ជីវិតជាជាង គ្រោះមហន្តរាយណាៗទាំងអស់នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្រ្ត ហើយសេចក្តីស្លាប់នេះនឹងនៅអស់កល្បជានិច្ច ។ តែយ៉ាងណាមិញ នៅពេលថ្ងៃកំណើតព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលមកកាន់យើង ម្នាក់ៗថាតើយើងចង់ទទួលនូវអំណោយទាននៃ "ស្នូកសត្វ ឈើឆ្កាង និងមកុដ" នេះដែរឬទេ? ។ ចូរ និយាយថា "បាទ!" ចូរទទួលនូវការលើកលែងទោសនៃអំពើបាបតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយនឹងអធិស្ឋាន! អ្នកអាចអធិស្ឋានតាមសេចក្តីអធិស្ឋានខាងក្រោមនេះ៖

“ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទូលបង្គំបានអានអត្ថបទនេះ ហើយដឹងថាទូលបង្គំអាចចូលទៅក្នុងនគរស្ថាន សួគ៌តាមរយៈទ្រង់តែមួយ។ ទូលបង្គំចង់នៅជាមួយនឹងទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌នៅថ្ងៃណាមួយ។ សូមទ្រង់ សង្គ្រោះទូលបង្គំចេញពីស្ថាននរកជាកន្លែងដែលទូលបង្គំសមនឹងទៅ ដោយព្រោះតែលទ្ធផលនៃ អំពើបាបរបស់ទូលបង្គំ។ ពីព្រោះតែទ្រង់បានស្រលាញ់ទូលបង្គំជាខ្លាំង ទ្រង់បានសុគតសម្រាប់ទូលបង្គំនៅលើឈើឆ្កាង ហើយបានទទួលយកនូវទោសដែលជាអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំដាក់លើរូបអង្គ ទ្រង់។ ទ្រង់អាចទតមើលឃើញការប្រព្រឹត្តខុសរបស់ទូលបង្គំតាំងពីទូលបង្គំនៅពីតូច ។ ទ្រង់បាន ស្គាល់គ្រប់ទាំងអំពើបាបដែលទូលបង្គំបានប្រព្រឹត្ត មិនត្រឹមតែអំពើបាបដែលទូលបង្គំអាចចង់ចាំប៉ុ ណ្ណោះទេ ថែមទាំងអំពើបាបដែលទូលបង្គំបានភ្លេចជាយូរមកហើយដែរ។ ទ្រង់បានស្គាល់អស់ទាំង សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នានៃចិត្តរបស់ទូលបង្គំ។ នៅចំពោះទ្រង់ទូលបង្គំដូចជាសៀវភៅដែលបានបើក។ ទូលបង្គំទូលអង្វរដល់ទ្រង់សូមលើកលែងទោសនៃអំពើបាបរបស់ទូលបង្គំ ដែលទូលបង្គំពិតជាមាន ការសោកស្តាយយ៉ាងខ្លាំង។ សូមទ្រង់យាងគង់ក្នុងជីវិតរបស់ទូលបង្គំ ហើយបង្កើតជីវិតរបស់ទូល បង្គំឲ្យក្លាយជាថ្មី។ សូមជួយដល់ទូលបង្គំឲ្យលះបង់ចោលនូវអំពើមិនត្រឹមត្រូវចេញព្រះនេត្ររបស់ ទ្រង់។ ចូរបំពេញកូនជាមួយនឹងទម្លាប់ល្អជាច្រើន ដែលទ្រង់អាចប្រទានពរដល់ទូលបង្គំ។ សូមជួយ ដល់ទូលបង្គំដើម្បីយល់នូវព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដែលជាព្រះគម្ពីរ។ សូមជួយដល់ទូលបង្គំដើម្បីឲ្យ យល់នូវអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់ទូលបង្គំ ហើយនឹងប្រទាននូវចិត្តដែលស្តាប់បង្គាប់ដើម្បីឲ្យទូលបង្គំអាចប្រព្រឹត្តអ្វីដែលគាប់ព្រះហឫទ័យដល់ទ្រង់។ ចាប់ពីពេលនេះទៅទ្រង់នឹងក្លាយ ទៅជាព្រះអម្ចាស់នៃទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំចង់ដើរតាមទ្រង់។ សូមទ្រង់បង្ហាញទូលបង្គំនូវផ្លូវដែលទូល បង្គំគួរតែដើរពេញមួយជីវិតទូលបង្គំ។ ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណដល់ទ្រង់ដែលទ្រង់បានស្តាប់សេច ក្តីអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំ ហើយពេលនេះទូលបង្គំបានក្លាយទៅជាកូនរបស់ទ្រង់ដែលនៅថ្ងៃណា មួយ ទូលបង្គំនឹងនៅជាមួយនឹងទ្រង់នៅនគរស្ថានសួគ៌។ អាម៉ែន!”។

លោកបណ្ឌិត (សាស្ត្រាចារ្យ) វែននើរ គីត
នាយកនិងសាស្ត្រាចារ្យនៃ អ្នកពត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ

Original Title: Krippe, Kreuz und Krone
Author‘s home page: www.wernergitt.de

Publisher: Bruderhand Medien
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen; Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0, Fax:-19
E-Mail: info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 1018 – Kambodschanisch/Cambodian – 1st edtion 2013

ស្នូកសត្វ ឈើឆ្កាង ហើយនឹងមកុដ

រៀបរៀងដោយ

លោកបណ្ឌិត វ៉ែននើរ គីត

ស្នូកសត្វ ឈើឆ្កាង ហើយនឹងមកុដ

ដើមកំណើតនៃគ្រោះមហន្តរាយ

ពិភពលោករបស់យើងគឺត្រូវបានបំផ្លាញដោយគ្រោះមហន្តរាយ ម្តងហើយម្តងទៀតជាច្រើន។ តាមរយៈរលកសមុទ្រយក្សសូណាមិក នៅខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៤ មានមនុស្សប្រមាណ១៦០ពាន់បាន ស្លាប់ ការលិចនៃកប៉ាល់ទីតានិចបណ្តាលឲ្យបាត់បង់ជីវិត ១៥២២នាក់ និងសង្គ្រាមលោកលើកទី២ បានបណ្តាលឲ្យមនុស្ស ៥០លាននាក់បានស្លាប់។ តែយ៉ាងណាមិញ ដើមកំណើតនៃគ្រោះមហន្តរាយ នេះ គឺបណ្តាលមកពីការធ្លាក់ចុះនៃមនុស្សជាតិចូលក្នុងអំពើបាបក្នុងសួនអេដែន។ នេះគឺជាដើមកំណើត ហើយនឹងមូលហេតុសម្រាប់គ្រោះមហន្តរាយដទៃទៀត ដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងពិភពលោកនេះ។ អំពើបាបបានបណ្តាលឲ្យមានការញែក ចេញពីគ្នារវាងមនុស្ស និងព្រះជាម្ចាស់។ ប្រសិនបើគ្មានព្រះ ជាម្ចាស់នោះទេ មនុស្ស នឹងត្រូវនៅស្ថិតទៅក្នុងគ្រោះមហន្តរាយបែបដ៏អស់កល្បជានិច្ច។ បើសិនព្រះ ជាម្ចាស់បុរទានតែអំពើបាបមួយឲ្យចូលក្នុងស្ថានសួគ៌ នោះសេចក្តីវេទនានិងសេចក្តីស្លាប់ក៏នឹង ចូលទៅក្នុងស្ថានសួគ៌ដែរ។ ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាបំណងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ នោះឡើយ។

វាជាការធ្វើឲ្យព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់ក្រៀមក្រំ ដែលមនុស្សទ្រង់បានបង្កើត ហើយជាមនុស្ស ដែលទ្រង់បានស្រលាញ់បានបែរចេញពីទ្រង់ ហើយនឹងបានបណ្តោយខ្លួនរបស់ពួកគេធ្លាក់ ចូលក្នុងសេចក្តីស្លាប់ ។ វាគួរឲ្យភ័យខ្លាចណាស់! ដូចដែលសុភាសិតមួយពោលថា៖ “គឺគ្មានឱសថ ណាមួយអាចព្យាបាលសេចក្តីស្លាប់ បានឡើយ” ។ សូម្បីតែឱសថដែលយកមកពីសួនអេដែនក៏មិន អាចព្យាបាលបានដែរ។ ប៉ុន្តែប្រហែលជាព្រះជាម្ចាស់អាចមានថ្នាំសម្រាប់ព្យាបាលដល់អ្នក!?

ឱសថព្យាបាលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ទ្រង់បាន ចាត់ព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់

ព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំផែនការ សម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ តាំងពីនៅក្នុងសួនអេដែន ហើយទ្រង់ បានប្រកាសអំពីផែនការនោះ ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីការធ្លាក់ចុះក្នុងអំពើបាប ទោះបើសេចក្តីប្រកាសនោះ ស្ថិតនៅភាពមិនច្បាស់លាស់នៅឡើយក៏ដោយ៖ *“អញនឹងធ្វើឱ្យឯង ហើយនឹងស្ត្រី គឺទាំងពូជឯង នឹងពូជនាងមាន សេចក្តីខ្មាំងនឹងគ្នា ពូជនាងនឹងកិនក្បាលឯងហើយឯងនឹងចឹកកែងជើងគេ”* (លោកុប្បត្តិ៣៖១៥)។

ច្រវ៉ាក់នៃសេចក្តីថ្លែងទំនាយដែលមិនដែលចេះចប់នោះបានបង្អួលបង្ហាញម្តងហើយម្តងទៀតពីការ យាងមកនៃព្រះសង្គ្រោះ ឧទាហរណ៍៖

- *“នឹងមានផ្កាយមួយចេញពីយ៉ាកុប ហើយនឹងមានដំបង (គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះចេស្តារ) មួយកើតចេញពីសាសន៍ អ៊ីស្រាអែលដែរ”* (ជនគណនា ២៤៖១៧)។
- *“ដូច្នេះ អ្នកនោះនឹងប្រគល់គេទៅដរាបដល់កំណត់នៃនាង ដែលឈឺនឹងសម្រាល បានកើតកូនមក នោះសំណល់នៃពួកបងប្អូនទាំងនោះ នឹងបានវិលត្រលប់មកពួកបងប្អូន វិញ”* (មីកា ៥៖២)។

សេចក្តីប្រកាសចុងក្រោយនៃព្រះសង្គ្រោះត្រូវបានប្រកាសដោយទេវតា នៅពេលដែលទេវតាបាន សំដែងដល់លោកយ៉ូសែប អំពីកំណើតនិងព្រះ

នាមនៃបុត្រដ៏បរិសុទ្ធនេះថា៖ *"កាលដែលគាត់កំពុង តែគិតពីការនោះស្រាប់តែមានទេវតានៃព្រះអម្ចាស់ស្ដេច បានពន្យល់សប្តិ ប្រាប់គាត់ថា យ៉ូសែប ពូជហ្លួងដាវីឌអើយ កុំឲ្យខ្លាចនឹងយកនាងម៉ារា ជាប្រពន្ធអ្នកឡើយ ដ្បិតបុត្រដែលមកចាប់ទំ ផ្ទៃនាង នោះកើតពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នាងនឹងប្រសូតបុត្រា១ ហើយអ្នកថ្វាយព្រះនាមថា "យេស៊ូវ" ព្រោះបុត្រនោះនឹងជួយសង្គ្រោះរាស្ត្រទ្រង់ឲ្យរួចពីបាប"* (ម៉ាថាយ ១៖២០-២១)។

តាមរយៈប្រវត្តិសាស្ត្រគឺមានមនុស្សជាច្រើនបានដើរនៅលើផែនដីនេះ ហើយបានបង្កើតឈ្មោះ សម្រាប់ខ្លួនរបស់ពួកគេ នៅក្នុងចំណោមមនុស្សដូចជា ព្រះចៅអធិរាជ ស្ដេច អ្នកកំណាព្យ ទស្សនៈ វិទូ គ្រូ អ្នកចេះមន្តអាគម ពួកមនុស្សល្អ និងពួកមនុស្សអាក្រក់។ តាំងពីដំបូង លោកីយនេះមិនដែល បានឃើញព្រះជាម្ចាស់ទេ រហូតដល់ពិធីកំណើតព្រះយេស៊ូវដំបូង (Christmas)។ ទារកនៅក្នុងស្នូកសត្វគឺមិនមែនជាព្រះ ដូចដែលសាសន៍ក្រិចបានគិតថាជាព្រះដែលស្ថិតនៅលើភ្នំអូឡាំភើស (Mount Olympus) ឬក៏ជាព្រះនៃកុលសម្ពន្ធអាឡឺម៉ង់នៅក្នុងតំបន់វ៉ាហាឡា នោះឡើយ។ ទ្រង់គឺជាព្រះតែមួយដែលអាចនឹងមានបន្ទូលថា៖ *"គ្រប់របស់ទាំងអស់បានកើតមកដោយសារទ្រង់"* (យូហាន ១៖១ & ៣) *"ខ្ញុំជាសេចក្ដីពិត"* (យូហាន ១៤៖៦) *"ខ្ញុំជាអ្នកគង្វាលល្អ"* (យូហាន ១០៖១១) *"ខ្ញុំគឺជាទ្វារ" (ទៅកាន់ស្ថានសួគ៌)* (យូហាន ១០៖៧)។

តើតាមរយៈវិធីមួយណា ដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសដើម្បីយាងមកផែនដីនេះ? តើទ្រង់បានមក ផែនដីនេះជាមួយនឹងសំលេងស្គរ ត្រែរ ឬសំលេងផ្គររន្ទះឬ? តើទ្រង់យាងមកជាមួយនឹងពួកពលបរិ វារនៃនគរស្ថានសួគ៌ឬ? ទេ! ព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើសយកស្ត្រីដែលមិនទាន់ រៀបការម្នាក់ចេញពីសាសន៍អ៊ីស្រាអែល គឺនាងម៉ារា ដែលនាងបានពេញដោយព្រះគុណនៅចំពោះ ព្រះនេត្ររបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដើម្បីនឹងនាំបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់មកកាន់លោកីយនេះ។ តាមរយៈ សេចក្ដីនេះទ្រង់បានធ្វើឲ្យសាសន៍យូដា ដែលបានដឹងអំពីការយាងនេះមានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំង ឧទាហរណ៍ ពាក្យនៃសេចក្ដីថ្លែងទំនាយអំពីព្រះមេស្ស៊ីរបស់ពួកគេ *"មើលស្ដេចរបស់នាងទ្រង់យាង មក ឯនាង"* (សាការី ៩៖៩) ឬ *"គឺទ្រង់នឹងបំបាក់បំបែក ហើយនឹងលេបបំបាត់នគរទាំងនោះវិញ"* (ដានីយ៉ែល ២៖៤៤)។ ដោយព្រោះតែមូលហេតុនេះ ហើយបានជាពួកគេមិនរំពឹងគិត អំពីទារកនៅក្នុងស្នូកសត្វនោះឡើយ ប៉ុន្តែគឺជា ស្ដេច!។ គឺមានន័យថាទ្រង់នឹងលេចចេញមកដោយមាន អំណាច និងដេញពួកទាហានរ៉ូមចេញពីទឹកដីសាសន៍អ៊ីស្រាអែល ហើយនឹងបង្កើតទីក្រុងយេរ៉ូ សាឡឹម ហើយតែងតាំងសម្ដេចសង្ឃនិងពួកអាចារ្យជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់។

ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមិនបានយាងមកតាមរបៀបនេះទេ ដូច្នេះហើយបានជាពួកយូដាបានបដិសេធទ្រង់។ ពួកគេបានមើលរំលងចំពោះបទគម្ពីរទាំងនេះក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលបានថ្លែងជាសេចក្ដីទំនាយនៃការ យាងមកលើកទី១ជាទារកតូច។ *"ដ្បិតមានបុត្រ១កើតដល់យើង ព្រះទ្រង់ប្រទានបុត្រាមួយមកដល់ យើង"* (អេសាយ ៩៖៦)។ គឺវាអាស្រ័យទៅលើទ្រង់តែមួយដែល យើងនឹងចំណាយពេលវេលារបស់យើងនៅស្ថានសួគ៌ ឬស្ថាននរក។ ព្រះមេស្ស៊ីនេះអាចនឹងត្រូវបានបែងចែកជា៣លក្ខណៈ (3 Cs)គឺ៖

- ស្នូកសត្វ (Crib) (នេះគឺជាអក្សរ C ទី១ ដែលតំណាងឲ្យការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវមក ក្នុងលោកីយនេះ)។

- ឈើឆ្កាង (Cross) (នេះគឺជាអក្សរ C ទី២ ដែលតំណាងឲ្យសេចក្ដីសង្គ្រោះ តាមរយៈការសុគតរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅលើឈើឆ្កាង)។

- មកុដ (Crown) (នេះគឺជាអក្សរ C ទី៣ ដែលតំណាងឲ្យការសោយរាជ្យរបស់ព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ នៅពេលដែលទ្រង់យាងមកលើកទី២ជាស្តេច)។

បើគ្មានឈើឆ្កាងគឺបើគ្មានស្នូកសត្វ! បើគ្មានមកុដគឺបើគ្មានឈើឆ្កាង! ប្រសិនបើគ្មានស្នូកសត្វ និង គ្មានឈើឆ្កាងសម្រាប់យើង នោះវាក៏គ្មានស្ថានសួគ៌សម្រាប់យើងផងដែរ! ហេតុដូច្នេះគឺត្រូវតែ មានពិធីខួបកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូវជាមុន។

តើអ្វីដែលជាភាពក្តៅក្រហាយអំពីឈើឆ្កាង?

ការរិះគុណអំពីសេចក្តីជំនឿរបស់គ្រីស្ទបរិស័ទគឺការដែលសួរសំនួរដដែលថា៖ "ហេតុអ្វីបានជា សេចក្តីស្លាប់ដ៏សាហាវនេះនៅលើឈើឆ្កាង"?។ នៅក្នុងសេចក្តីជំនឿរបស់អ្នក អ្វីៗទាំងអស់គឺស្ថិត នៅជុំវិញឧបករណ៍នៃការកាត់ទោសប្រហារជីវិត។ តើព្រះជាម្ចាស់មិនអាចជ្រើសរើសយកវិធី ដែលប្រសើរជាងនេះដើម្បីផ្សះផ្សាមនុស្សជាតិទៅចំពោះទ្រង់បានទេឬអី? ហេតុអ្វីបានជាផ្លូវនៃ ការផ្សះផ្សារបស់ទ្រង់ពេញទៅដោយសេចក្តីស្លាប់ ការឈឺចាប់ ទឹកភ្នែក និងការទួញសោកបែបនេះ? តើសេចក្តីនេះមិនអាចបំពេញតាមរយៈវិធីដែលល្អជាងនេះ ធូរស្រាលជាងនេះ ឬសមរម្យជាងនេះ បានទេឬអី? តើព្រះជាម្ចាស់មិនអាចបើកភ្នែកដែលងងឹតនៃសេចក្តីកំសោយរបស់មនុស្សបាន ទេឬអី?"

សំនួរដែលសួរថា "ហេតុអ្វី?" ទាំងអស់នេះ គឺមិនមែនជាសំនួរដែលសមស្របទេ ពីព្រោះគេមើល មកអំពើបាបវាមានទំហំតូចពេក តែសម្រាប់ខ្ញុំវាគឺជាជំងឺមួយនៅក្នុងសម័យរបស់យើងនេះ។ គឺមានតែឈើឆ្កាងមួយប៉ុណ្ណោះដែលបង្ហាញយើងនូវអ្វីដែលអ្នកទស្សនៈវិទូ និងអ្នកប្រាជ្ញមិនអាច ពន្យល់បាន៖

- ឈើឆ្កាងបានឲ្យយើងដឹងថា តើរន្ធណ្តៅមានជម្រៅជ្រៅយ៉ាងណា? ដែលបានញែករវាង មនុស្សនិងព្រះជាម្ចាស់ ពីព្រោះតែអំពើបាប។ រន្ធណ្តៅនេះគឺជ្រៅដែលមិនអាចវាល់បាន ឡើយ ពីព្រោះលទ្ធផលរបស់វាគឺជាស្ថាននរក (ម៉ាថាយ ២៥៖៤៦)។

- ឈើឆ្កាងបានផ្តល់ឲ្យយើងនូវទស្សនៈមួយដែលពិតតាមរយៈសេចក្តីស្រលាញ់របស់ទ្រង់។ ព្រះជាម្ចាស់បានរៀបចំលះបង់យ៉ាងច្រើនក្រៃលែង។ ទ្រង់បានលះបង់ដោយភាពវេទនា នៃព្រះហឫទ័យរបស់ទ្រង់ ដោយការលះបង់នូវព្រះរាជបុត្រាតែមួយគត់របស់ទ្រង់ គឺព្រះយេ ស៊ូវគ្រីស្ទ។

- ឈើឆ្កាងនៃព្រះយេស៊ូវគឺជាការបន្ទាបព្រះកាយដ៏ទាបបំផុតរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះអាទិករ និងជាម្ចាស់នៃជីវិតទាំងអស់នៃចក្រវាលនេះបានទទួលការកាត់ទោស ប្រហារជីវិតដោយគ្មានរារែកដូចជាជនឧក្រិដ្ឋ។ វាជាតម្លៃដ៏ខ្ពស់បំផុតសម្រាប់អំពើបាប! ប៉ុន្តែ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវនេះគឺទ្រង់អាចអញ្ជើញគ្រប់ទាំងអ្នកមានបាបមកកាន់ទ្រង់បាន។ *"...ហើយអ្នកណាដែលមកឯខ្ញុំ ខ្ញុំក៏មិនដែលចោល ទៅក្រៅឡើយ"* យ៉ូហាន ៦៖៣៧ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាជាការពិតផងដែរគឺថា អស់អ្នកណាដែលមិនចូលមកឯទ្រង់គឺ នឹងត្រូវបាត់បង់ ហើយបាត់បង់ជារៀងរហូត!

- ជាមួយនឹងគ្នានោះ ឈើឆ្កាងគឺជាទៅសំគាល់នៃការបញ្ចប់នៃសេចក្តីសង្គ្រោះនៃមនុស្សជាតិ ទាំងអស់។ ដោយព្រោះតែមូលហេតុនេះហើយបានជាព្រះ

យេស៊ូវបានប្រកាសថា៖ *"គ្មាននរណាម្នាក់ដែលអាចទៅរកព្រះវរបិតាបានទេ ប្រសិនបើមិនមកតាមខ្ញុំ"* (យូហាន ១៤៖៦) ។ នៅចំពោះមុខឈើឆ្កាង សាសនាទាំងអស់គ្រាន់តែជាពន្លឺដ៏តូចមួយ "Fata Morgana" ក្នុងវាលលំហរនៃមនុស្សជាតិដែលបាត់បង់។

សេចក្តីអធិប្បាយអំពីកំណើតរបស់ព្រះយេស៊ូវ (Christmas) ជាមួយនឹងសេចក្តីអធិប្បាយអំពីឈើ ឆ្កាង គឺជាសេចក្តីអធិប្បាយដែលល្អបំផុតសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះ៖ *"ដ្បិតកូនមនុស្សបានមក ដើម្បី នឹងជួយសង្គ្រោះមនុស្សដែលបាត់បង់"* (ម៉ាថាយ ១៨៖១១)។

ទ្រង់នឹងយាងមកម្តងទៀត

ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកផែនដីនេះម្តងទៀតជាលើកទី២ មិនមែនជាទារកដែលស្ថិតនៅក្នុងស្នូកសត្វ ទេ តែជាស្តេច ជាអ្នកជំនុំជម្រះ និងជាអ្នកដឹកនាំពិភពលោកនេះ ។ នៅក្នុងបទគម្ពីរម៉ាថាយ ២៤៖ ៣០ ទ្រង់បានសន្យាយ៉ាងច្បាស់លាស់ចំពោះហេតុការណ៍នេះថា៖ *"នោះទីសំគាល់របស់កូនមនុស្ស នឹងលេចមកនៅលើមេឃ គ្រប់ទាំងពូជមនុស្ស នៅផែនដីនឹងគក់ទ្រូងយំ ក៏នឹងឃើញកូនមនុស្ស មកលើពពកនៅលើមេឃ មានទាំង ព្រះចេស្តា និងសិរីល្អជាខ្លាំង"* ។

នេះពិតជាសេចក្តីអំណរ! ព្រះអាទិករនៃពិភពលោកបានលេចមក! ព្រះសង្គ្រោះនៃពិភពលោកនេះ បានយាងមកហើយ! ចុះហេតុអ្វីបានជាមានការសរសេរនៅ *ក្នុងបទគម្ពីរវិវរណៈ ១៖៧* ដែលថាគ្រប់ ទាំងកុលសម្ពន្ធនៃផែនដីនឹងយំសោកពីព្រោះតែទ្រង់? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេស្រែកទៅរកភ្នំ និងថ្មដា ថា៖ *"គេអង្វរទៅភ្នំ ហើយទៅថ្មថា សូមធ្លាក់មកលើយើង ដើម្បីបំបាំងយើងពីព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ"* (វិវរណៈ ៦៖១៦)? ។ មានមនុស្សជាច្រើនបានស្តាប់ឮនូវសារៈសំខាន់នៃការសម្រេចចិត្តដើរតាមព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងជីវិតរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែពួកគេនិយាយថា៖ "ទេ!"។ ឥឡូវនេះពួកគេបានបាត់បង់ ហើយមិនអាចវិលត្រលប់មកវិញឡើយ។ វាជាការដែលយឺតពេលទៅហើយ។ នេះជាមូលហេតុដែល ពួកគេស្រែកឡើង និងយំសោក។

មនុស្សភាគច្រើនបានដើរនៅលើផ្លូវរបស់ពួកគេ ដែលគ្មានព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ការស្រមៃស្រមើរបស់ ពួកគេគឺមិនស្គាល់អំពីចំណងអ្វីនោះទេ។ ឧទាហរណ៍ តួឯកស្រីល្បីល្បាញជនជាតិអាមេរិចម្នាក់ ឈ្មោះថា ស៊ីរឡេ ម៉ាខ្លែន (Shirley MacLaine) ដែលរស់នៅជាមួយនឹងឆ្កែរបស់នាង នាងបាន និយាយថា៖ "ជាមួយនឹងឆ្កែរបស់ខ្ញុំឈ្មោះ ថើរី នោះខ្ញុំមានព្រះនៅក្បែរខ្ញុំ ពីព្រោះថើរីគឺជាព្រះនៃសាសន៍អេស៊ីបមកចាប់កំណើតឈ្មោះថា អានូប៊ី ដែលព្រះនេះមានរូបរាងដូចជាសត្វឆ្កែ ។ បើស្តាប់ ទៅវាគួរឲ្យចម្លែកណាស់ ប៉ុន្តែយ៉ាងហោចណាស់ ថើរីនិងខ្ញុំមានជីវិតតែមួយជាមួយនឹងគ្នានៅសម័យ កាលអេស៊ីបបុរាណ។ ថើរី គឺសត្វដែលជាព្រះ ហើយខ្ញុំជាម្ចាស់ក្សត្រី។ ឥឡូវនេះជីវិតមាននាំពួកយើង មកជួបគ្នាម្តងទៀត"។

ព្រះយេស៊ូវនឹងយាងមកម្តងទៀត ហើយភ្នែកទាំងអស់អាចមើលឃើញ។ *"មើល ទ្រង់យាង មកតាមពពក នោះគ្រប់ទាំងភ្នែកនឹងឃើញទ្រង់ ព្រមទាំងពួកអ្នកដែលចាក់ទ្រង់ផង រួចគ្រប់ទាំង ពូជមនុស្ស នៅផែនដីនឹងយំសោក ដោយព្រោះទ្រង់ អើមែនហើយ អាម៉ែន"* វិវរណៈ ១៖៧ ។ នៅពេលដែល លោក នេល អេ អាមស្ត្រង់ (Neil A. Armstrong) ដែលជាមនុស្សជាតិទី១ ដែលបានដាក់ជើងរបស់គាត់ ទៅលើភពព្រះច័ន្ទនៅ ថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៦៩ នោះមាន ប្រជាជនចំនួន ៥០០លាននាក់បាន មើលព្រឹត្តិការណ៍នេះតាមទូរទស្សន៍។ នៅពេលដែល ម្ចាស់ក្សត្រីប្រទេសអង់គ្លេសគឺព្រះនាង ដាយអាណា (Diana) បានសុគតដោយព្រោះ តែគ្រោះ ថ្នាក់ចរាចរណ៍។ នៅថ្ងៃទី៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៧